

Η ποίηση των Χριστουγέννων (2)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Λεπτομέρεια από ξυλόγλυπτο αναλόγιο του
15ου αι. της Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Σήμερα ο Θεός επί γης παραγγέλλει

Και ο άνθρωπος εις ουρανούς αναβέβηκε.

Συλλογίζομαι πολλές φορές, σαν βλέπω την εικόνα της Γεννήσεως, εκείνο το βάθος του Σπηλαίου, το πολύ σκοτεινό, που γνώρισε την αγιασμένη εκείνη νύχτα ένα μυστηριώδες «Ξένο» φως. Θεέ μου, πόσες καρδιές – και πρώτη – πρώτη η δική μου – σκοτεινές και παγωμένες από τους πολλούς κρύους αγέρηδες της εποχής, τα ζοφερά σύννεφα με τη ραδιενέργεια των πολέμων και τόσα άλλα δεινά, από

τους σύγχρονους Γραμματείς και Φαρισαίους, που μας σφίγγουν κάθε μέρα πιο πολύ, πόσες καρδιές δεν λαχταρούν να γεννηθείς, σαν τότε, μέσα στην υγρή και σκοτεινή σπηλιά των «ένδον» μας! [\(περισσότερα...\)](#)